عاقبت کسانی که هیچوقت انجیل را نشنیده اند چه خواهد شد؟

همهٔ مردم در مقابل خدا مسئول هستند چه در مورد او شنیده باشند و چه نشنیده باشند. کتاب مقدس به ما می گوید که خدا خود را بطور واضح در طبیعت آشکار کرده است (رومیان ۱ : ۲۰) و همینطور در قلب انسانها (جامعه ۳ : ۱۱). مشکل اینجاست که جنس بشر گناهکار است، ما همه این دانش خدا را رد کرده نسبت به او طغیان ورزیده ایم (رومیان ۱ : ۲۱ـ۲۳). اگر بخاطر فیض خدا نبود، ما با خواسته های گناه آلود قلبمان واگذاشته می شدیم تا خودمان کشف کنیم که بدون خدا چقدر زندگی بیفایده و بیچارگیست. او اینکار را با کسانی که مرتب او را رد می کنند انجام می دهد (رومیان ۱ : ۲۴-۳۲).

در واقع، اینطور نیست که بعضی از مردم درباره خدا نشنیده باشند. در عوض، مشکل اینجاست که آنها آنچه شنیده اند و آنچه در طبیعت دیده اند رد کردند. تثنیه ۴ : ۲۹ می گوید: "لیکن اگر از آنجا یهوه خدای خود را بطلبی او را خواهی یافت بشرطیکه او را بتمامی دل و بتمامی جان خود تفحص نمایی." این آیه اصل مهمی را یاد می دهد که کسی که حقیقتا دنبال خدا بگردد، او را پیدا می کند. اگر کسی واقعا اشتیاق داشته باشد که خدا را بشناسد، خدا خود را به او می شناساند.

مشکل اینجاست که "کسی فهیم نیست کسی طالب خدا نیست" (رومیان ۳ : ۱۱). مردم دانش خدا را که در طبیعت و در قلبهایشان است رد می کنند و بجای آن تصمیم می گیرند خدایان خود را پرستش کنند. بحث درباره عدالت خدا در مورد به جهنم فرستادن کسی که هیچوقت فرصت شنیدن انجیل مسیح را نداشته، بحثی پوچ و بی مورد است. مردم در مقابل آنچه خدا به آنها مکشوف کرده است مسئول هستند. کتاب مقدس می گوید که مردم این دانش او را رد کردند، بنابراین خدا عادل است که آنها را محکوم به جهنم می کند.

بجای اینکه دربارهٔ کسانی که نشنیده اند بحث کنیم، بعنوان یک مسیحی باید آخرین سعی خود را انجام دهیم تا مردم بشنوند. ما خوانده شده ایم که خبر خوش را در بین تمام ملل پخش کنیم (متی ۲۸ : ۱۹ـ ۲۰ و اعمال رسولان ۱ : ۸). ما می دانیم که مردم دانش خدا در که در طبیعت نشان داده رد می کنند، و این باید ما را تشویق کند که خبر خوش نجات از طریق عیسی مسیح را به مردم اعلام کنیم. مردم تنها با قبول فیض خدا از طریق خداوند عیسی مسیح می توانند از گناهانشان و از دوری ابدی از خدا نجات بیابند.

اگر تصور کنیم آنهایی که هیچوقت خبر خوش را نمی شنوند شامل رحم خدا می شوند، خود را دچار مشکل بزرگی می کنیم. اگر مردمی که هیچوقت خبر خوش را نمی شنوند نجات بیابند، منطقی است که نگذاریم هیچکس آنرا بشنود. و بدترین کار ی که می توانیم انجام دهیم این است که خبر خوش را به کسی بگوییم و او آنرا رد کند. اگر این اتفاق بیفتد، آن شخص محکوم می شود. مردمی که خبر خوش را نمی شنوند باید محکوم شوند وگرنه دلیلی برای بشارت دادن وجود ندارد. آخر چرا با بشارت دادن باید

این احتمال را ایجاد کنیم که مردم خبر خوش را رد کرده خود را محکوم کنند در حالیکه قبلا نجات را بخاطر نشنیدن خبر خوش می داشتند.

منبع:ایمانداران